

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 78/03

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. apríla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. P., CSc., bytom N. Z., zastúpeného advokátom JUDr. J. D., Advokátska kancelária, N. Z., vo veci porušenia jeho práv podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 4 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Národného úradu práce - Okresného úradu práce Nové Zámky č. 7228/2002 z 30. júla 2002 v spojení s rozhodnutím Národného úradu práce - Krajského úradu práce v Nitre č. 2577/2002-PO-181 zo 17. septembra 2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. P., CSc., **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. novembra 2002 doručená sťažnosť Ing. M. P., CSc. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom N. Z., ktorou namietal porušenie jeho práv podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 4 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Národného úradu práce - Okresného úradu práce Nové Zámky (ďalej aj „okresný úrad práce“) č. 7228/2002 z 30. júla 2002 v spojení s rozhodnutím Národného úradu práce - Krajského úradu práce v Nitre (ďalej aj „krajský úrad práce“) č. 2577/2002-PO-181 zo 17. septembra 2002, ktorými mu bola uložená poriadková pokuta 10 000 Sk za nesplnenie povinnosti, ktorá mu bola uložená v zmysle ustanovenia § 121 ods. 1 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 387/1996 Z. z. o zamestnanosti v znení neskorších predpisov.

Sťažovateľ je presvedčený o tom, že uvedenými rozhodnutiami došlo k porušeniu jeho označených práv, preto navrhol vydať nasledovné rozhodnutie:

Rozhodnutím krajského úradu práce č. 2577/2002-PO-181 zo 17. septembra 2002 boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 ústavy, čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 4 ods. 1 listiny.

Rozhodnutím okresného úradu práce č. 7228/2002 z 30. júla 2002 boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 ústavy, čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 4 ods. 1 listiny.

Ústavný súd rozhodnutie krajského úradu práce č. 2577/2002-PO-181 zo 17. septembra 2002 zrušuje.

Ústavný súd rozhodnutie okresného úradu práce č. 7228/2002 z 30. júla 2002 zrušuje.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 250 000 Sk.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva

alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti sú namietané porušenia základných práv a slobôd zaručených v označených článkoch ústavy (čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2), listiny (čl. 4 ods. 1 a 2) a dohovoru [(čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. c)] rozhodnutím Národného úradu práce - Okresného úradu práce Nové Zámky č. 7228/2002 z 30. júla 2002 v spojení s rozhodnutím Národného úradu práce - Krajského úradu práce v Nitre č. 2577/2002-PO-181 zo 17. septembra 2002, ktoré nadobudli právoplatnosť 23. septembra 2002.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv alebo slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých sa namieta,

sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha právomoc ústavnému súdu zaoberať sa porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99). Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd občana je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k tomu základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta, a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidí porušenie svojho základného práva alebo slobody (I. ÚS 36/96).

Keďže v danom prípade na preskúmanie napadnutého rozhodnutia okresného úradu práce v spojení s rozhodnutím krajského úradu práce podľa § 247 Občianskeho súdneho poriadku je daná právomoc všeobecného súdu a keďže sťažovateľ aj vyčerpal účinné a jemu dostupné právne prostriedky nápravy, pretože žalobným návrhom z 19. novembra 2002 sa obrátil na Krajský súd v Nitre o preskúmanie predmetného rozhodnutia krajského úradu práce (konanie sa vedie pod sp. zn. 11 S 118/2002), bolo potrebné jeho sťažnosť odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. apríla 2003